

Però bé, en tot cas, sabent això, el que hauríem d'anar (*remors*) fent...

La senyora presidenta:

Demanem silenci, per favor.

El senyor conseller d'Educació, Investigació, Cultura i Esport:

Gràcies.

El que sí que fem és respondre a les preguntes que fan, i ho farem, i ben gustosament evidentment, i totes les preguntes que vagen fent-les anirem responnent. No com passava abans.

Evidentment tots i totes volem millorar la nostra educació i ho hem dit. I per tant, sí que agarre el guant, com ha dit vosté també, per tal de poder treballar conjuntament. El que és cert és que és normal que es destinen més diners a l'educació pública. Això faltaria, perquè és molt més numèrica que no la concertada. Per tant, seria estrany que no destinàrem més diners, si n'hi han molts més xiquets matriculats. Per tant, no crec que siga un gran mèrit. Si numèricament és el que pertoca, perquè n'hi ha moltíssima més matrícula, i ho sap perfectament, en la pública. Per tant, és normal que es destinen més diners. El que no es tan normal és que s'hagueren d'arribar a tancar totes eixes unitats que es van tancar, i eixes directrius que n'hi havien clares per tal de beneficiar d'una manera o altra determinats centres.

Nosaltres tenim clars els mateixos criteris per a tots els centres sostinguts amb fons públics, els mateixos criteris, i això és el que hem dit des del primer moment, i no criteris dispars en funció de la titularitat. Per tant, nosaltres continuarem treballant en la mateixa línia. En les unitats que hem habilitat hem seguit eixos criteris i evidentment quan demanen tindran per escrit perquè se'ls puguem estudiar, que és el que toca. I això.

Nosaltres seguirem treballant per a la millora de la qualitat. El que determinem evidentment és que algun canvi s'havia de notar, i pensem que s'està notant. El canvi que s'està notant en l'educació pública és per a bé. Allà on anem la gent ens rep amb ganes d'explicar-nos. Que n'hi han necessitats evidentment, que tot no es soluciona en cent dies ni en cent cinquanta ni en dos anys. Però que evidentment es millora moltíssim si n'hi ha voluntat. La voluntat és eixa, i estic d'acord, si tenen tanta vocació dins de l'ADN de potenciar la pública, que arribarem a moltíssims acords, perquè estic segur que podrem fer-ho.

Gràcies.

La senyora presidenta:

Moltes gràcies.

Compareixença del conseller d'Educació, Investigació, Cultura i Esport, senyor Vicent Marzá Ibáñez, per a explicar els motius del robatori de quaranta-tres peces del museu Sant Pius V i si hi va haver una fallada en el sistema de seguretat de la pinacoteca, sol·licitada pel Grup Parlamentari Popular (RE número 1.698)

La senyora presidenta:

Anem ara per a l'últim punt, perquè com han pogut vore en les seues carpetes, per al punt onze tenim una sol·licitud d'ajornament per a la següent comissió. Aleshores anem ja

amb el punt deu: «Compareixença del conseller d'Educació, Investigació, Cultura i Esport per explicar els motius del robatori de quaranta-tres peces del museu Sant Pius V, i si hi va haver una fallada en el sistema de seguretat de la pinacoteca, sol·licitada pel Grup Parlamentari Popular.»

I té la paraula, per un temps il·limitat, el senyor conseller.

El senyor conseller d'Educació, Investigació, Cultura i Esport:

Bé, gràcies.

Abans de continuar amb el motiu de la compareixença, sí que abans no he dit en la compareixença anterior, s'ha demanat l'estat de les obres que havien quedat afectades —com també és del museu Sant Pius V— per la falta de climatització. Tenim l'informe de quina afectació han tingut. I és cert que a hores d'ara moltes d'elles han recuperat el seu estat i encara queden algunes que estan al 80% de recuperació, altres al 90, altres al 75, però majoritàriament han tornat al seu estat. En tot cas, li farem arribar també l'informe, val?

Continue amb el que és el motiu de la compareixença ara. No entraré en això dels motius. Ja ho he dit abans. El que és cert és descriure els fets i com hem actuat, i com hem procedit per millorar els processos.

Com coneixen, el dia 17 d'agost, la nit del 17 d'agost es va produir un robatori al Museu de Belles Arts, concretament al magatzem d'escultura de la pinacoteca, el que es denominava internament com a pavelló Benlliure.

El pavelló Benlliure precisament ha tingut diversos usos en els darrers anys, com a magatzem, com a taller de restauració, inclús com a espai expositiu, en el motiu de la commemoració del 2012 del 150 aniversari del naixement de Benlliure. I va quedar aïllat del museu amb l'inici de l'execució de la cinquena fase de les obres de rehabilitació del museu, que si bé no afecten el mateix pavelló, sí una de les façanes del museu pròximes a aquest.

Les peces sostretes en aquest robatori estaven distribuïdes en diverses vitrines i armaris. El mateix dia 17 d'agost, per a saber com vam procedir, i després d'haver-se constatat el robatori per part del vigilant armat de seguretat, el personal tècnic del museu va informar el secretari autonòmic de Cultura i Esport, i aquest a mi mateix, al conseller.

Després, va activar el protocol habitual, el que hi havia en aquests casos, i es va formalitzar la corresponent denúncia en les dependències de la Prefectura Superior de Policia, al grup de robatoris 1 de València. En l'acta de la declaració de testimoni del tècnic de Registre, Inventari i Moviment dels Fons del museu, es van identificar inicialment quaranta-tres peces sostretes. En els dies successius, i després de fer les oportunes comprovacions en els llibres d'inventaris, van identificar tres peces més, i que per tant s'hi van incloure, fent-se una corresponent ampliació de denúncia per part del ja anomenat com a nou director provisional José Ignacio Casar, el 23 de setembre. Les peces robades són un total de quaranta-sis, de les quals no vaig a fer tota la relació, però les quals són fonamentalment tres escultures de fusta del segle XVIII, d'Ignacio Vergara, tres rosaris de fusta, una arma de foc de principi del segle XX, una moneda de plata de commemoració del regnat de Joan Carles I, tres motles de guix per a fer medalles commemoratives. I la resta bàsicament són medalles commemoratives, altres medalles commemoratives.

El valor econòmic és reduït, com vam determinar en alguna ocasió, en el cas de les medalles i altres objectes sumptuaris. Això és en el cas de les medalles. I considerant el material i la qualitat artística d'aquests, els que tenen més valor són les escultures d'Ignacio de Vergara, el que sí també tenen el valor patrimonial més rellevant i també varia en funció d'unes peces i unes altres. En el cas dels esbossos

escultòrics d'Ignacio de Vergara, encara que són de fusta i de xicotet format, són especialment rellevants per a la visió artística de l'autor, considerant, a més a més, que és molt escassa l'obra d'aquest, del mateix autor.

Les medalles commemoratives tenen un valor menys rellevant, i en alguns casos són d'encunyació moderna, però no deixen de ser una col·lecció interessant de medalles commemoratives, segons els mateixos tècnics. Hi ha una concretament d'Ernesto Furió que seria la més important des del punt de vista patrimonial. I els rosaris, la pistola i els motles de guix han segut qualificats pels tècnics com d'interés patrimonial molt residual. La major part de les peces sostretes, un total de quaranta-tres, són de titularitat de l'estat. I la resta, tres, són propietat de la Reial Acadèmia de Belles Arts de Sant Carles.

Com està l'estat de la investigació i com es va procedir? Tant el cos de la policia nacional com el grup especialista de patrimoni de la policia autonòmica, la policia valenciana, investiguen el robatori. Estan fent la seua feina, evidentment. El subgrup de delictes contra el patrimoni de la policia autonòmica ens ha dit i ha informat les accions a què han procedit, des de repartir fotografies de les peces sostretes en els diferents mercats que hi han ambulants. S'han realitzat gestions en l'entorn físic del museu per a veure com va anar el robatori. S'han repartit imatges també en les patrulles de les tres demarcacions. I evidentment s'està treballant en el reconeixement per tal de saber quins vans ser els autors del robatori.

Igualment el Cos Nacional de Policia, la policia judicial, està rastrejant els punts habituals de venda, i s'ha comunicat el robatori a la brigada central de patrimoni. Evidentment també se'ns ha advertit, i això és cert, ho havíem de fer constatar, des de la policia, que és cert que per les característiques de les peces és prou difícil obtindre resultats positius, tot i que s'està al darrere i evidentment no s'abandona en cap cas la investigació.

Com es va produir el robatori? Doncs bé, presumptament, pel que veiem, pel que sabem, pel que vam poder estudiar, i ens ha dit el personal que pertoca, les persones que van cometre el robatori podrien haver botat la cerca externa del recinte, i van accedir al pavelló forçant una de les dos portes d'aquest, mitjançant un dels materials de construcció que hi havia de les obres. Fins al començament de les obres, fins al moment en què es van començar, el pavelló Benlliure disposava d'un sistema de seguretat de detecció d'intrusos en la zona interior, i unes càmeres en el perímetre exterior, connectades al sistema de seguretat del museu. Posteriorment, i amb l'execució de les obres, es va interrompre la connexió pel cable al pavelló del museu, i el sistema de seguretat va estar desconnectat a partir d'eixe moment, sense que s'adoptara ninguna mesura alternativa per a garantir la seguretat de l'edifici, cosa que evidentment per a nosaltres en el moment d'assabentar-nos de com havia anat tot, visibilitzava una deixadesa de funcions per l'anterior gestió.

Una deixadesa de funcions per part de l'anterior equip de gestió que podia haver tingut unes conseqüències encara més lamentables, donat que el pavelló Benlliure alberga, a més a més de les peces que es van robar, entre altres, tota l'obra de guix de Mariano Benlliure i en alguns dels casos amb un gran valor.

En qualsevol cas, quines són les mesures que hem adoptat davant d'eixa situació que evidentment no és volguda per ningú? Immediatament després del robatori es va contactar amb l'empresa de seguretat per adoptar les mesures oportunes i solucionar les disfuncions que hi havia, i per garantir la protecció de totes les obres albergades al pavelló. Així mateix, s'ha tornat a connectar el sistema antiintrusió, eixe que es va desconnectar per l'anterior govern, eixe sistema

amb què ja comptava el pavelló, i s'ha reforçat aquest, ja que s'han instal·lat dos detectors més, tant a l'entrada i un altre a la zona d'obres, i s'ha instal·lat una central antiintrusió independent en el mateix pavelló, per a poder controlar molt millor els moviments que puguen haver-hi en eixe pavelló. El sistema està connectat, a més a més, amb una alarma acústica i una altra òptica, i fa la transmissió al sistema de seguretat del museu. I ho fa sense utilitzar el cable, que és el que va ser desconnectat en el moment del començament de les obres. És una altra tecnologia.

I d'altra banda, s'ha reforçat la vigilància exterior, instal·lant dos càmeres més que controlen la zona afectada i que estan connectades també amb un sistema de vigilància del mòdul de seguretat. La nostra resposta va ser immediata. En el mateix moment de conèixer, mirar què és el que havia passat i com podíem respondre. De fet, durant els quinze dies transcorreguts des del robatori al moment d'instal·lació de les noves mesures de seguretat externes, les que acabe de descriure, evidentment tenien un procés de contractació i un procés d'instal·lació, però mentre van estar eixos processos, es va reforçar la vigilància – i va ser una de les nostres actuacions – de la zona afectada, amb un vigilant de seguretat les vint-i-quatre hores. I es va procedir també a l'enlluernament nocturn del pavelló, fins que es van complir tots els passos legals per a poder fer aquestes mesures que he descrit anteriorment.

La intenció, de fet, de la nova conselleria és no només aplicar estes mesures que ja hem dit, sinó que la nova direcció i el conjunt de la conselleria revisen les qüestions relacionades amb les instal·lacions, la vigilància i els protocols interns, per tal de donar una millor resposta a possibles futurs indesitjats actes com els que hi ha, però sí que posem que hem determinat noves mesures, com les que he descrit, que pensem que poden, com a mínim, posar encara més difícil o posar molt més difícil que es pugua repetir una situació així.

Gràcies.

La senyora presidenta:

Moltes gràcies, senyor conseller.

Anem ara amb els torns de paraula dels grups parlamentaris.

Té la paraula el Grup Popular per un temps màxim de huit minuts.

El senyor Mulet Taló:

Moltes gràcies, senyora presidenta.

Faré com el senyor conseller, ho faré prou acotadet. En primer lloc, vull demanar disculpes si la paraula que figura en la pregunta no és l'adequada. El concepte estava... Mosatros, almenys ho teníem clar. Jo crec que també. Eren les causes afavoridores del robatori. Això és el que mosatros vam considerar motius. I bé, sí que es va dir per part del secretari autonòmic de Cultura i Esport «por la desconexió de una càmara de vigilància», i de la directora general de Cultura, que no va ser qüestió de mala sort. I seré molt breu. El 21 de juliol es va cessar, com hem vist abans, la senyora Paz Olmos. El 17 d'agost es va fer el robatori. Però, posteriorment al cessament de la senyora Paz Olmos, el conseller va afirmar que de forma temporal el secretari autonòmic de cultura i esports i la directora general de cultura assumirien la responsabilitat de la gestió del museu; posteriorment, l'1 de setembre, òbviament ja havia passat tot el procés, es va incorporar el nou director provisional.

Queda clar –perquè així mos ho ha confirmat el senyor conseller– que l'alarma no va funcionar com a conseqüència de les obres que eren abans, en eixe moment, i a posteriori.

I mosatros tenim també molt clar que el dia a dia de tota l'activitat del museu o de qualsevol museu són responsabilitat del seu director temporal o provisional, del director.

Per la qual cosa, i limite el meu parlament en una pregunta perquè ara tindrà vosté temps de contestar-me-la, ¿cessarà per deixament de funcions al secretari autonòmic de cultura i esports i a la directora general de cultura?

La senyora presidenta:

Gràcies.

Té la paraula ara, per un temps de quatre minuts, el Grup Podemos-Podem.

La senyora Quiñonero Hernández:

Hola, i bona vesprada, de nou.

Bueno, yo creo que el robo fue el resultado del deseo de algunos amigos de lo ajeno, de llevarse unas piezas de arte que en realidad desde hacía un año estaban, porque las medidas de seguridad estaban desconectadas, estaban al alcance de algunas personas que tuvieron tiempo para poder planificar este acceso o, por lo menos, esto es lo que los medios de información han hecho público.

La anterior directora dijo: «Nunca se me informó de que esa cámara estuviera desconectada.» Yo creo que pone de manifiesto, una vez más, pues la irresponsabilidad de quienes durante tanto tiempo han estado al frente de una institución tan puntera, tan fundamental para nuestro territorio, ¿no?

La empresa de seguridad había informado meses atrás –dice, «hasta un año atrás»– de que tanto la cámara exterior como el sistema de infrarrojos del pabellón quedaban inutilizados por incompatibilidad con las obras que se estaban realizando. Y desde la empresa, además, se habían ofrecido alternativas que no fueron escuchadas.

Lamentablemente la irresponsabilidad de las personas que malgestionaron, o de la persona que malgestionó esta institución, no fue solamente durante sus años al frente sino también en el momento de la dejación de sus funciones, ¿no?, de su propio cese, que tendría que haber puesto sobre el tapete la información de la situación de seguridad de esta institución.

Me alegro enormemente de que la señora Paz Olmos sea el pasado, me alegro de que el Grupo Popular haya traído aquí este debate y también la posibilidad de estudiar las condiciones, de felicitar y de saludar por fin un nombramiento de alguien que pueda ser apoyado por los sectores profesionales del mundo de la cultura y esperar que, bueno, puestas las medidas necesarias no vuelva a suceder y en el futuro tengamos un responsable o una responsable al frente del Pius V que sea una persona capaz de hacer de nuestro arte lo que necesitamos que sea.

Gracias.

La senyora presidenta:

Gràcies, diputada Quiñonero.

Té ara la paraula el Grup Ciudadanos per quatre minuts.

La senyora García Jiménez:

Moltes gràcies, senyora presidenta.

Efectivamente, sabemos que tras el robo la *conselleria* actuó con celeridad y reactivaron las cámaras de seguridad que estaban apagadas, así como la alarma que no funcionaba. Pero para Ciudadanos, señor Marzá, una de las prioridades de la *conselleria* que usted dirige es que debe salvaguardar el patrimonio cultural de los valencianos.

Resulta negligente que no se tomen las medidas necesarias de seguridad en un recinto que alberga este legado cultural y, sobre todo, sabiendo que se estaban realizando obras en la misma estructura del edificio. Esto parece un episodio de una película televisiva.

Señor Marzá, estamos hablando de un museo que es la segunda pinacoteca de España y la principal que tenemos los valencianos. El valor económico de lo robado no es excesivo según algunos medios de comunicación –porque de ese dato no nos ha informado–, aproximadamente 1.200 euros, pero de un incalculable valor para los valencianos y valencianas.

Nosotros vamos a defender siempre la protección y la difusión del patrimonio cultural para que todos los ciudadanos valencianos puedan conocerla y disfrutarla, hay que cuidar y fomentar este legado cultural que nos ha dejado nuestra sociedad y, por tanto, señor Marzá usted es el encargado ahora de cuidarla, de mimarla y por supuesto de protegerlas. No nos sirven excusas.

Ponga ya en marcha medidas que garanticen una gestión eficiente, además de una correcta preservación de nuestro patrimonio cultural y tradicional.

Y antes de concluir me gustaría que me concretase qué medidas va a poner en marcha su *conselleria* para dar el peso y el valor que se merece el museo San Pío V y qué medidas va a poner en marcha para tratar de incrementar las visitas de los valencianos y valencianas a este museo y situarlo en el epicentro de la cultura de la comunidad.

Un consejo de la ciudadanía: que incentivemos el turismo cultural de calidad.

Muchas gracias.

La senyora presidenta:

Gràcies, senyora diputada.

Té ara la paraula per un temps de quatre minuts el Grup Compromís.

Endavant.

El senyor Nadal Sendra:

Moltes gràcies, senyora presidenta.

Des del Grup Compromís lamentem profundament tot el que va passar, sobretot perquè aquestes seixanta-quatre peces sostretes, perdó, quaranta-sis peces sostretes, encara que no tinguen un alt valor econòmic, o que els experts puguen dir que no tenen un alt valor patrimonial, doncs sí que són patrimoni de tots els valencians i les valencianes i la veritat és que ho sentim molt tot açò que ha passat, ¿no?

Pensem que han sigut molt interessants i molt gràfiques les explicacions del conseller de com va anar tot el robatori, i això mos porta a pensar que realment la pregunta clau en este tema i que pensem que és el més interessant a parlar de tot açò és per què l'anterior direcció del centre, sota la responsabilitat directa de l'anterior conselleria, va deixar totalment desprotegit un pavelló com és el pavelló Benlliure que a més de tindre estes peces que ara han faltat doncs tenia peces importants de l'insigne escultor valencià Mariano Benlliure, i que ara podríem estar parlant d'un mal molt pitjor del que hi ha hagut, ¿no?

En este cas, tot això, quan diuen els castellans de «no hay mal que por bien no venga», ¿no?, doncs això pot ser, este avis d'alguna manera pot haver significat que tinguem molta més seguretat al museu en qüestió i que el nostre patrimoni estiga més segur, ¿no?

Esta pregunta –que crec que és la important–, per què l'anterior conselleria no va actuar com havia d'actuar, mos porta a contestar una pregunta, la pregunta de l'anterior punt, ¿no?, de per què s'havia cessat la directora del museu. Pense

que este punt contesta totalment l'anterior, és un dels motius de cessament.

I ací s'ha parlat molt d'una paraula que es repeteix molt, ¿no?, i és *deixadesa*. La paraula *deixadesa* i *descoordinació*, i no ho vegem només en el cas del museu o en el cas d'esta conselleria sinó que torna a repetir-se en totes les conselleries i en totes les àrees que nosaltres, diputats d'estes Cortes, sobretot els que hem entrat nous ara que estem mirant com funciona tot açò, què és el que ens hem trobat de l'anterior govern, vegem que eixa *deixadesa* la vegem repartir-se en totes les àrees de govern, ¿no?

Del govern anterior el més criticable de tot ja no és que fera una política de dretes sinó és que no n'hi havia cap política damunt de la taula, ¿no? Com dia el secretari autonòmic, no n'hi havia un relat, sembla que cadascú anava un poc a la seua, a defensar els seus interessos, de cadascú, a *enxufar* els seus amiguets, que d'alguna manera també és una de les causes de la situació que vegem en el Sant Pius V, que és la política d'amiguisme i que, evidentment, doncs això donava la sensació que l'administració valenciana estava ja de volta de tot, ¿no?, i sí que n'hi ha una política clara de foto i de titular però que, d'alguna manera, com els contenidors culturals que hem tingut ací doncs estava totalment buida, ¿no?, era la foto i després la Ciutat de les Arts i les Ciències es cau a trossos.

D'alguna manera és això el que hem pogut vore en este episodi grotesc del robatori, que la veritat és que sembla més d'una novel·la de Ferran Torrent que una altra cosa.

Però, bé, al final de tot agrair a la conselleria que es posen les mesures de seguretat necessàries perquè estes coses no tornen a passar perquè la veritat és que és una mica vergonyós tot el que ha passat.

La senyora presidenta:

Moltes gràcies.

Té ara la paraula el Grup Socialista per un temps de quatre minuts.

El senyor González Delgado:

Gracias, presidenta.

Bueno, la verdad es que ya está todo dicho y quizá no sea necesario que intervenga yo, pero como soy un parlamentario novato y tengo que aprender todavía a hablar en estas Cortes pues, seguramente, a veces, me excedo y no se entiende bien mi ironía o, mejor dicho, la ironía quizá no sea un componente bueno del discurso parlamentario.

La ironía no es insultante, la ironía tiene una capacidad de amplitud de la palabra como lo tiene la poética, ¿no? Pero, bueno, no soy yo quien vaya a venir aquí a dar clases a los ilustres diputados, todos seguramente tan cultos como los noventa y nueve que somos. De manera que no tengo que explicarme por qué uso la ironía, si acaso extinguirla en la expresión parlamentaria para no dar lugar a equívocos.

Me molesta más que de mi ironía se diga que es de mal gusto, primero porque generalmente la ironía no es ni de buen ni de mal gusto, pero en cuanto al mal gusto soy una persona lo suficientemente educada y no quisiera que a mis padres se les tuviera por menos en este parlamento.

Pero haciendo uso de la ironía, señor *conseller*, no estoy dispuesto a hacerle la pelota. Le doy gracias al Grupo Popular por hacerlo venir a usted aquí a explicar las consecuencias de un robo. Si hiciera uso de la ironía pues, en definitiva, estaría pidiéndole responsabilidades de por qué permitió el robo o qué condiciones permitió que se dieran para que el robo se sustanciara.

Al fin y al cabo, del robo nos estamos recuperando, es de agradecer, y gracias precisamente a esa petición

de comparecencia usted nos ha podido explicar otros pormenores que yo creía que ya eran conocidos.

Gracias y no estime esta gratitud como un modo de hacer la pelota por pertenecer a un grupo adscrito al gobierno. No, quizá no tenga nada más que decir al respecto.

Agradecer esto y, bueno, considerar que ha sido de una enorme utilidad la pregunta y la respuesta.

La senyora presidenta:

Gràcies, senyor diputat.

No li ho dic irònicament (*rialles*), li done les gràcies.

I ara té la paraula per un temps il·limitat el senyor conseller.

El senyor conseller d'Educació, Investigació, Cultura i Esport:

Bé, seguint la meua tradició (*rient*), seré breu. Com dia, a les preguntes directes la resposta és «no» a les dos, evidentment que no perquè precisament el que han demostrat les persones que han estat liderant la gestió cultural i esportiva de la conselleria és que són persones preocupades que donen resposta a la situació que n'hi ha i estic segur que no seran persones que permetran que haguera passat el que ha passat ara, que passara que des del setembre de 2014 les alarmes estigueren desconnectades i que no s'informara al nou equip de govern quan s'entra a la conselleria, ¿no?

Quan u entra a governar se suposa que les alarmes que estan connectades funcionen (*rient*), si no, li ho fan saber, i és evident que l'anterior direcció hauria d'haver-nos dit que no estaven en funcionament per a poder posar eixes mesures no després d'un robatori si no abans, però el que no pot fer u és suposar que feia quasi un any que eixa alarma estava desconnectada. Això jo pense que no es pot suposar en cap dels casos quan u pressuposa que n'hi ha una bona gestió.

I, evidentment, no els cessarem, a la directora general de cultura ni al secretari autonòmic de cultura i esport, perquè precisament sí que han fet la seua feina i ha estat treballant incansablement des del primer dia per a buscar solucions, solucions que han arribat i que he descrit.

Probablement, del que ens haurem de felicitar és que la ciutadania haja cessat els anteriors càrrecs en les votacions per a evitar que, precisament, puga passar quasi un any sense que es connecte una alarma.

En tot cas, donar més informació al respecte, com que es va fer també alguna pregunta parlamentària al voltant dels danys materials, de què va suposar l'entrada—doncs els 300 euros de la reparació de la porta i les vitrines—, i estes mesures addicionals que hem pres tenen un cost de 4.855 euros, que s'han pagat via caixa fixa, que és el que ha de fer..., el procediment que s'ha de fer per a poder donar eixes mesures. Simplement això.

I, evidentment, estem per a garantir i salvaguardar el patrimoni dels valencians i les valencianes, i ho anem a fer, i anem a posar totes les mesures necessàries allà on fagen falta per a salvaguardar-lo, per a protegir-lo, per a posar-lo en valor, per a, evidentment, potenciar eixe turisme cultural, però no només..., perquè sabem que la cultura, com s'ha dit abans, és el principal motor, no només econòmic que podem tindre, i que molts informes de la Unió Europea, de fet, determinen per al nostre territori, ens marquen com un dels principals vectors de creixement econòmics lligats a la cultura i al patrimoni, i pensem que eixa ha de ser una de les línies d'actuació clares del govern, i això passa per posar en valor el patrimoni i totes les instal·lacions culturals que tenim, i una d'elles, una de les més capdavanteres, és el Sant Pius V, que esperem que no haja de tornar a passar per

processos com el que hem passat i que ens faça realment tornar a mirar la ciutadania amb l'orgull de ser valencians i valencianes i de tindre el patrimoni que tenim.

Gràcies.

La senyora presidenta:

Obrim el torn de rèplica.

Demana el Grup Popular. ¿Algun grup més? Molt bé, té la paraula el Grup Popular per quatre minuts.

El senyor Mulet Taló:

Bien, yo no maté a Manolete. (*Veus*) En su día. Ahora, no lo podríamos matar tampoco, aunque quisiéramos, porque no vive.

Como soy un parlamentario novato es posible que no entienda la ironía parlamentaria. Señora presidenta, le prometo que me esforzaré y aprenderé. Seguro que aprenderé.

Vicent, està molt bé, jo entenc perfectament que defense el treball i la responsabilitat del seu equip, que, a més, acaben de començar i encara poden demostrar molt. No han pogut encara, però poden demostrar molt. I no perquè sí, sinó per una decisió que va prendre vosté, van haver d'assumir temporalment una responsabilitat. I quan assumixen eixa responsabilitat, l'assumixen amb totes les conseqüències.

I me conta vosté que si s'havia fet abans, si s'havia fet un any abans, si no s'havien ficat mesures... A la millor ficar vigilància personal pot considerar o no, són mesures. Però dóna igual, és que no entrem ahí. És que ells en eixe moment tenien una responsabilitat. En tot eixe problema i tot eixe deixament de funcions que va fer Paz Olmos, ¿el robatori va ser quan ella era directora? El robatori va ser quan eren temporalment o provisionalment responsables ells.

I si se considera, i esta conselleria considera, que eixe robatori és com a conseqüència de deixament de funcions, ¿eh?, i no, com vosté bé ha dit, de motius que vosté no sabrà mai dels que ho van intentar, ¿eh? —deixament de funcions—, els responsables en eixe moment eren els que eren. I els responsables que eren en eixe moment són els que han de respondre davant d'eixe deixament de funcions.

I no me val que «no me van passar els papers», «no me van passar els llibres», «no me van passar les anotacions». Quan assumixen la responsabilitat d'un espai, que tots ací els presents estem dient que és d'allò més important, no a soles de la Comunitat Valenciana, sinó de la nació espanyola, i pot ser que important també a nivell europeu o internacional, quan assumixen eixa responsabilitat, l'han d'assumir amb totes les conseqüències.

Ací se mos ha parlat també de tècnics del mateix museu, que van ser els que van induir que l'anterior directora no estava fent les coses bé. Doncs eixos tècnics podrien haver informat perfectament. ¿Sabien ells que s'estaven fent obres? Dic jo que ho sabrien perquè era responsabilitat d'ells. ¿Sabien ells que n'hi havia personal al museu? Segur. ¿Sabia que n'hi havien obres? Segur. ¿Sabien que n'hi havien...? És responsabilitat d'ells. El deixament de funcions el va fer el que en eixe moment tenia la responsabilitat de la direcció.

I jo torne a insistir, me sap molt greu, però el conseller i la conselleria, si fóra conseqüent amb les seues declaracions, deuria cessar immediatament les dos persones.

Res més. Gràcies.

La senyora presidenta:

Moltes gràcies.

M'ha recordat vosté, quan ha citat Manolete, una companya seua del seu partit que era alcaldessa en les terres d'on jo vinc, que també anomenà Manolete en un plenari... (*Rient*)

Té la paraula el senyor conseller per un temps de quatre minuts i ja, amb esta intervenció, finalitzarem la comissió de hui. Imagine que seran convocats, per un acord de la mesa, en una data.

El senyor conseller d'Educació, Investigació, Cultura i Esport:

Crec que ha quedat suficientment clar quin és el nostre posicionament. Pensem que sí que han fet la seua feina tant la directora general, com el secretari autonòmic. De fet, no només són els que han connectat les alarmes, sinó que han solucionat, com hem dit abans, el problema de refrigeració, que s'allargava des de març, i estan donant solucions a totes les dificultats que havien trobat en el museu i que, evidentment, serviran per a millorar el nostre museu, que és el que volem totes i tots.

Per tant, partint d'ahí i prenent les mateixes paraules que han tingut poc temps, el temps que han tingut, han demostrat que estan treballant; en poquet de temps que tinguen més, demostraran que realment es pot gestionar molt millor del que s'havia gestionat fins ara, almenys sense desconnectar càmeres, ni deixant que l'aire condicionat estiga tant de temps sense funcionar..., i ara patim eixos agravis en les obres.

Per tant, com que confie plenament en ells i han demostrat, amb la seua vàlua i el seu treball, que són persones plenament qualificades, continuaran. I el que hem de fer és buscar quins són els autors d'eixe robatori, arribar amb ells..., que paguen les conseqüències i, evidentment, intentar retornar les obres a qui són els seus posseïdors, que és la ciutadania valenciana; tornar a posar en valor el nostre museu i posar en valor tota la cultura, que per això hem vingut ací.

Gràcies.

La senyora presidenta:

Esperant que continuen treballant pels valencians i valencianes, desitjant-los un bon dia del docent, breument tornarem a vore-mos en esta comissió.

Gràcies.

(*S'alça la reunió a les 14 hores i 18 minuts*)